

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124405372
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124405372.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej, v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom C. B. XX, D. E. F., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Macho, s. r. o., so sídlom Stankovany 549, IČO 55 962 165, o zaplatenie 8.972,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 18Csp/93/2024-79 zo dňa 5. mája 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Súd rozhodol podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia istiny vo výške 8.972,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 8.972,04 eur od 07.09.2024 do zaplatenia, úroku vo výške 720,50 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 25.07.2023 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalovanej revolvingový úver s výškou úverového rámca 9.600,- eur. Úver žalovaná čerpala prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná bola odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré jej boli zasielané v listinnej forme, informovaná o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte. Žalovaná sa peňažné prostriedky zaviazala vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach. Dodal, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácala. Výzvou zo dňa 22.07.2024 vyzval žalovanú na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a súčasne ju upozornil na možnosť predčasného zosplatenia budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaná napriek výzve svoju povinnosť nespĺnila, preto výzvou zo dňa 22.08.2024 pristúpil k predčasnému zosplateniu budúcich splátok a vyzval ju na zaplatenie celého dlhu, a to pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20.05.2024. Žalovaná svoju povinnosť ani v dodatočne stanovenej lehote nespĺnila, a preto si uplatňuje i zákonné úroky z omeškania. Upresnil, že žalovaná prostredníctvom úverovej karty vyčerpala celkom

sumu 9.600,- eur a splatila sumu 1.895,58 eur. Celková žalovaná suma 9.692,54 eur pozostáva z istiny 8.972,04 eur, čo je istina 10. - 14. splátky, z úroku vo výške 720,50 eur, čo je úrok z 10. - 14. splátky. Žalobca ďalej uviedol, že pred poskytnutím úveru preveruje bonitu dlžníka dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre. Týmto procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka dlžníka a skúmajú sa aj informácie o premenných hodnotách dlžníka ako je vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity dlžníka minimalizuje kontrolou v externých registroch, a to Sociálnej poisťovne, NRKI. V súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti postupoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a splnil obligatórnu a súčasne kumulatívnu podmienku platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Zdôraznil, že žalovaná podpisom zmluvy zobrala na vedomie možnosť zosplatenia úveru a jeho podmienky. Žalovaná uhradila naposledy splátku splatnú 20.03.2024 a to tiež po lehote splatnosti. Splátku splatnú 20.04.2024 už neuhradila, a teda sa s touto dostala do omeškania. Výzvou zo dňa 22.07.2024 žalovanú upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy dôjde k zosplateniu úveru a bola jej poskytnutá lehota 15 dní na úhradu. Výzva bola žalovanej doručená dňa 29.07.2024. Výzva k splateniu celého dlhu bola žalovanej doručená dňa 02.09.2024. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou splátky splatnej dňa 20.04.2024. Žalovaná bola upozornená na možné zosplatenie úveru a bola jej poskytnutá lehota 15 dní na úhradu dlžnej sumy. Napriek tomu žalovaná dlžné splátky nezaplatila, preto pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalovaná po prevzatí všetkých dokumentov zostala nečinná a na výzvy nereagovala. Žalovaná samostatným podpisom potvrdila, že s úverovými podmienkami sa oboznámila, ustanovenia sú jej zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Nebolo mu zrejme, na základe akého právneho predpisu alebo výkladu by mala byť uvedená konkrétna nezaplatená splátka, pre ktorú mienil vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, takáto náležitosť nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, a preto ju nemožno spravodlivo požadovať. Tu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/13/2022 i rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/25/2021. V súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže úver zosplatiť jedine pre splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace. V danom prípade bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace jedine so splátkou splatnou dňa 20.05.2024, so žiadnou inou nie. V súvislosti s doručovaním výziev mal za to, že dostatočne preukázal doručenie dotknutých listín žalovanej, a to s poukazom na závery rozhodnutí NS SR sp. zn. 2Sžf/8/2009 zo dňa 06.07.2010, sp. zn. 5Obdo/2/2017 zo dňa 30.01.2018 i sp. zn. 4Cdo/90/2023 zo dňa 29.11.2023.

3. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila a túto žiadala zamietnuť. Uviedla, že zo žaloby nie je zrejme, aká suma bola z jej strany uhradená a ako žalobca jej plnenie započítal. Tiež nie je zrejme, akým spôsobom overoval jej bonitu. Zmluva tiež neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a neobsahuje ani predpoklady použité na výpočet RPMN. Keďže pri výpočte RPMN nebol zohľadnený správny dátum prvého čerpania, obsahuje zmluva o úvere nesprávny údaj o RPMN, v dôsledku čoho sa zmluva o úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Nesúhlasila s postupom žalobcu pri zosplatení úveru, kedy podľa jeho vyjadrenia pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň jej poskytol lehotu 15 dní na úhradu celej dlžnej sumy. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka ju mal žalobca najprv vyzvať na úhradu dlhu a až následne po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia výzvy mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky žalobca mienil pristúpiť k zosplateniu úveru. Vo vzťahu k okamžitému zosplateniu dodala, že z výzvy, ktorou žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej konkrétnej splátke žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Mala za to, že právne úkony, okamžité zosplatenie a výzva, sú neplatné právne úkony pre ich neurčitosť a nezrozumiteľnosť s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/14/2023 i sp. zn. 7CoCsp/32/2022. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru podľa zákona, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. V neposlednom rade žalobca nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 ani výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 22.08.2024.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 25.07.2023 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol bezúčelový revolvingový úver vo výške úverového rámca 9.600,- eur. Žalovaná sa zaviazala predmetný úver splácať v minimálnych mesačných splátkach vo výške 2,194 % z výšky úverového rámca (210,62 eur) vždy k 20. dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 19,90 %, RPMN

vo výške 21,8 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola stanovená vo výške 10.634,80 eur. Strany si tiež v zmluve dojednali, že v prípade, že sa dlžník oneskorí s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace, veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu v celkovej výške 631,86 eur, z čoho nezaplatené úroky predstavujú sumu 452,23 eur, zmluvné pokuty sumu 24 eur a istina sumu 155,63 eur, a to do 15 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť predčasného splatenia úveru. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 22.08.2024 vyzval žalobca žalovanú na úhradu celého úveru z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. 7307147690 v celkovej výške 9.740,54 eur. Z výpisu čerpania splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná celkom uhradila sumu 1.895,58 eur, z toho na istinu sumu 627,96 eur, na úroky sumu 1.267,62 eur. Zostatok dlhu istiny predstavoval sumu 8.972,04 eur, zostatok dlhu na úroku predstavoval sumu 720,50 eur a zostatok dlhu na úroku z omeškania predstavoval sumu 115,45 eur. Predžalobnou výzvou zo dňa 18.09.2024 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 9.772,63 eur, ktorá suma pozostáva z istiny vo výške 9.020,04 eur, úroku vo výške 720,50 eur a úroku z omeškania vo výške 32,09 eur, najneskôr do 7 dní odo dňa odoslania výzvy.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že sporové strany uzavreli spotrebiteľskú zmluvu, žalobca v pozícii dodávateľa a žalovaná v pozícii spotrebiteľa. Súd prvej inštancie zamerl svoju pozornosť na to, či zo strany žalobcu došlo k zosplateniu dlhu v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného tak možno vyvodíť dva základné predpoklady, ktoré musia byť splnené kumulatívne, na to, aby veriteľ mohol úver zosplatiť, a to uplynutie 3 mesiacov od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a upozornenie dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva úver zosplatiť. V rámci upozornenia na možnosť zosplatenia úveru je veriteľ povinný oboznámiť dlžníka (spotrebiteľa) s tým, že je v omeškani s úhradou dlhu, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškani a aká je jej výška (obdobne viď rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/152/2022). Je nedostačujúce, keď veriteľ oboznámi spotrebiteľa iba s celkovým aktuálnym dlhom bez toho, aby uviedol, s ktorou konkrétnou splátkou a v akej výške je spotrebiteľ v omeškani. Uvedené je dôležité najmä preto, aby sa spotrebiteľovi poskytla možnosť odvrátenia predčasného zosplatenia úveru tým, že splátku, s ktorou je v omeškani a pre ktorú mieni veriteľ úver zosplatiť, v celom rozsahu uhradí. Nie je ničím výnimočným, že veriteľ vyzve dlžníka na úhradu dlhu až po opakovanom porušení povinnosti úver splácať riadne a včas, v dôsledku čoho je dlžná suma vyššia. V prípade, že veriteľ v upozornení na zosplatenie úveru uvedie len celkovú výšku dlhu, nadobúda spotrebiteľ dojem, že len úhradou celej sumy odvráti hrozbu predčasného zosplatenia úveru. Ak by ale veriteľ uviedol konkrétnu splátku s konkrétnou výškou, pre nezaplatenie ktorej hrozí spotrebiteľovi predčasné zosplatenie úveru, jej úhradou, teda čiastočnou úhradou celého dlhu, by spotrebiteľ (hoci len dočasne) odvrátil predčasné zosplatenie úveru. V súdnej veci však výzva na úhradu dlhu zo dňa 22.07.2024 neobsahuje určenie splátky, pre nesplnenie ktorej žalobca upozorňuje žalovanú na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Rovnako, konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplateniu úveru, neobsahuje ani výzva na zaplatenie celého dlhu zo dňa 22.08.2024. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že k zosplateniu úveru nedošlo v súlade so zákonom, je preto neplatné a žalobca nemôže požadovať od žalovanej zaplatenie celého úveru. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zamietol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že podľa neho výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 ako aj výzva k splateniu celého úveru zo dňa 22.08.2024 obsahujú všetky náležitosti predpísané zákonom a nemôže tak ísť o neplatný právny úkon. Žalobcovi nie je zrejmé, na základe akého právneho ustanovenia alebo výkladu súd prvej inštancie požaduje od žalobcu, aby vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvádzal nad rámec zákona dodatočnú náležitosť, a to konkrétne nezaplatenú splátku, pre ktorú má veriteľ v úmysle vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Takáto obsahová náležitosť listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, preto ju ani nie je možné spravodlivo od žalobcu vyžadovať. Žalobca svojím postupom neporušil žiadne zákonné ustanovenie, a preto nemôže byť zo strany súdu sankcionovaný pri domáhaní sa svojho práva na zaplatenie dlžnej sumy. Zo znenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka nevyplýva povinnosť identifikovať splátku, pre nezaplatenie ktorej je vyhlasovaná predčasná splatnosť. Podmienkou zosplatenia je len omeškanie so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoCsp/18/2023-228 zo dňa 08.05.2023, podľa ktorého vo výzve, ktorou upozorňuje veriteľ dlžníka na zosplatenie dlhu, nemusí byť identifikovaná konkrétna splátka úveru, s ktorej zaplatením bol dlžník v omeškaní. Uvedený záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12CoCsp/25/2021 a Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoCsp/13/2022. Podľa žalobcu výzva na zaplatenie dlžnej sumy a výzva k splateniu celého úveru obsahovali všetky zákonom požadované náležitosti a vo výzve na zaplatenie dlžnej sumy bola žalovaná výslovné upozornená, že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí ani do 15 dní od doručenia tejto výzvy, žalobca bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne posúdil platnosť uvedených úkonov, pričom úlohou všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov nie je vyhľadávať dôvody neurčitosti predmetu zmluvy, ale poskytnúť súdnu ochranu účastníkom občianskeho súdneho konania. Poukázal tiež na zásadu súkromného práva pacta sunt servanda. Žalovaná riadne a včas neplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývali zo zmluvy a súd prvej inštancie nemal nad rámec zákona vyhľadávať dôvody neurčitosti právnych úkonov žalobcu, ktoré nemajú oporu v litere zákona. Ochrana spotrebiteľov musí mať určité hranice a nemôže dochádzať pri sporoch s nimi k ich bezhraničnej ochrane bez ohľadu na platné právo. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 8.972,04 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

7. Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 bola vyriešená otázka, či vo výzve veriteľa dlžníkovi pred zosplatením úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je veriteľ povinný uvádzať aj konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní a to tak, že pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale aj pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/123/2022, na ktoré poukazoval žalobca, bolo prekonané aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR. Žalovaná preto zastáva názor, že vo výzve na úhradu pred zosplatením musí byť uvedené, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní. Hoci ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka neustanovujú ako náležitosť výzvy na zaplatenie alebo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatil, nemožno neprihliadať na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch s tým, že právny úkon musí byť určitý, inak je neplatný. Mimoriadne zosplatenie úveru prináša pre strany úverového vzťahu vážne následky. V jeho dôsledku si veriteľ môže voči dlžníkovi uplatniť nárok na zaplatenie celej nesplatennej sumy úveru vrátane príslušenstva a dlžník prichádza o možnosť splnenia záväzku v splátkach. Výzva predpokladaná ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Identifikácia splátky vo výzve umožňuje spotrebiteľovi dozvedieť sa o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a tento následok odvrátiť. Uvedenie konkrétnej splátky je rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie iba výšky dlhu, s ktorého úhradou je v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaju nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatenia. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť, nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá, a teda dostatočne určitým nie je ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatenie úveru. Žalovaná mala za to, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pretože výzva na zaplatenie dlžnej sumy neobsahuje presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto ide o neplatný právny úkon pre neurčitosť. Žalobu považovala za nedôvodnú v celom rozsahu

a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej (v podanej replike) a žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v podanej duplike) zotrvali na svojich stanoviskách.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

10. Predmetom konania je pohľadávka žalobcu zo spotrebiteľského úveru (revolvingový úver), ktorá mala byť žalobcom zosplatnená dňa 06.09.2024. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere, že nedošlo k účinnému zosplatneniu predmetného úveru žalobcom podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ani v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

11. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná v tvrdení, že veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a to bez povinnosti veriteľa uvádzať vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka alebo v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (ktorá vyhláseniu splatnosti predchádzala) konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď žiadny právny predpis takéto označenie splátky v zosplatňujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá. Záver súdu prvej inštancie o neplatnom zosplatnení úveru vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Žalovaná z obsahu predmetnej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nezameniteľne poznala rozsah dlžnej čiastky a vedela, že na to, aby veriteľ neuplatnil pohľadávku v súdnom konaní, musí dlžnú čiastku uhradiť.

12. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a odvolateľ ich ani netvrdil.

13. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalobca namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

14. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

16. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzal z precízne zisteného skutkového stavu veci, keď vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie súd

prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom dodáva nasledovné:

17. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 25.07.2023 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanej poskytol revolvingový úver s výškou úverového rámca 9.600,- eur, ten žalovaná čerpala prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná sa zaviazala predmetný úver splácať v minimálnych mesačných splátkach vo výške 2,194 % z výšky úverového rámca (210,62 eur) vždy k 20. dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 19,90 %, RPMN vo výške 21,8 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola stanovená vo výške 10.634,80 eur. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (t.j. 25.07.2023). Súd prvej inštancie aplikoval na daný vzťah príslušné právne normy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

18. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Z druhej vety citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; zároveň tak môže urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; v prípade, že veriteľ toto právo do splatnosti najbližšej splátky nevyužije, jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre tú - ktorú splátku zaniká. Veriteľovi však nič nebráni v tom, aby v prípade dlžníkovho nesplácania ďalších splátok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre niektorú ďalšiu splátku, ak splní podmienky predpokladané ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

23. Medzi žalobcom a žalovanou zo zmluvy o úvere v rámci ich zmluvných vzťahov existovala dohoda o možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný podľa § 565 Občianskeho zákonníka (v danom prípade hlava 7 § 2 písm. a) úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných od 01.06.2023), a preto žalobca bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru za dohodnutých podmienok v prípade, ak bola dlžníčka v omeškaní s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskorila

s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace a žalobca ju upozornil na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

24. Žalobca v odvolaní namietal, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu uviesť v upozornení (výzve) pred zosplatnením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplatniť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon a tiež nie je potrebné konkretizovať splátku v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu, vo vzťahu k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatniť úver, v upozornení (výzve) na zosplatnenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka *expressis verbis*, nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní svoje právo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

25. Vo vzťahu k určitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že posúdenie náležitosti takejto výzvy bolo v rozhodnutiach odvolacieho súdu v obdobných skutkových základoch vykladané tak, ako uvádzal žalobca v podanom odvolaní. V rozhodnutiach tunajšieho súdu ako napr. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.06.2023, 27CoCsp/1/2024 zo dňa 30.01.2024, či v rozhodnutí 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2024 odvolací súd zastával názor, že pokiaľ ide o určitosť právneho úkonu výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zosplatnenia úveru právneho predchodcu žalobcu z pohľadu neuvedenia konkrétnej omeškanej splátky úveru, pre ktorú veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru, podľa odvolacieho súdu žiaden všeobecne záväzný právny predpis ani ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neustanovuje takéto osobitné náležitosti uvedených právnych úkonov, teda údaj alebo identifikáciu tej ktorej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatnenie úveru.

26. V predmetnej veci, vo vzťahu k náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo viacerých rozhodnutiach - sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ustálil, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“... resp. v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 zotrval na svojich záverov, pričom svoju argumentáciu doplnil, keď uviedol, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“ Uvedené bolo potvrdené aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, v zmysle ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

27. S poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd v predmetnej veci prehodnotil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v skutkovo podobných veciach a vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uzavrel, že pre platné predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53

ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka sa od žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatenie úveru.

28. V predmetnej veci za takúto výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá by splňala vyššie uvedené náležitosti, t.j. špecifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá predchádzala zosplateniu ku dňu 06.09.2024, nemožno považovať výzvu označenú ako „výzva na zaplatenie dlžnej sumy“ zo dňa 22.07.2024. Z konštrukcie predmetného upozornenia, resp. výzvy je možné vyvodiť závery o tom, že žalobca upozornením, resp. výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2023 upozornil žalovanú, že ku dňu 22.07.2023 je pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX v sume 631,86 eur a pozostáva z nezaplatených úrokov 452,23 eur, zmluvnej pokuty 24,- eur a istiny 155,63 eur. Zároveň upozornil žalovanú, že ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, je žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Nebolo sporné, že uvedená listina je výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatenie úveru. Uvedenie splátky úveru a v akej výške, pre ktorú sa žalovaná dostala do omeškania a pre ktorú mimoriadnu splatnosť vyvolala, zo znenia výzvy nevyplýva. Taktiež zosplatenie úveru žalobcom listom označením ako „výzva k splateniu celého úveru“ zo dňa 22.08.2024, neobsahovalo uvedenie splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k zosplateniu úveru.

29. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nedostatočnú, by sa prijal záver prezentovaný žalobcom v odvolaní, podľa ktorého by na platné predčasné zosplatenie úveru stačilo uvedenie výšky žalovaným nezaplatenej splatnej sumy (pohľadávka žalobcu) ako i ku ktorému dátumu. Uvedenie výšky nezaplatenej sumy vo výzve pred zosplatením, resp. v samotnom zosplatení však nezbavuje žalobcu povinnosti uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú pristupuje k mimoriadnemu zosplateniu. Uvedenie konkrétnej splátky nepredstavuje formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajov nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

30. Uvedené právne závery boli prijaté aj na zasadnutí občianskoprávnej sekcie v obvode Krajského súdu v Trenčíne dňa 10.10.2024, za prítomnosti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Jany Bajánkovej a predsedníčky zjednocovacieho senátu Najvyššieho súdu SR JUDr. Martiny Valentovej s poukazom na iné rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022, so závermi, že označenie presnej, konkrétnej splátky, pre ktorú sa dlh zospláťuje je nevyhnutné i z hľadiska počítania premičacej doby poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024. Odvolací súd primárne poukazuje na to, že došlo k zjednoteniu predmetnej otázky, na ktorú nadväzujú rozhodnutia NS SR, od ktorých záverov sa odvolací súd nemieni odkloniť a je pre rozhodnutie záväzný. Pokiaľ odvolateľ poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR vedené pod sp.zn. I.ÚS 640/2014 zo dňa 01.04.2015, s odôvodnením ústavnoprávných východísk priority platnosti právnych úkonov a právomoci súdu zákonné predpisy aplikovať, nie však novelizovať, odvolací súd uvádza, že názor vyslovený ústavným súdom môže plne akceptovať a prikloniť sa k nemu v prípadoch, kedy by v prejednávanej veci šlo o skutkovo a právne obdobnú vec, v ktorej sa rieši rovnaká právna otázka. V danom prípade si odvolací súd závery vyslovené ústavným súdom v predmetných rozhodnutiach nemôže osvojiť. V konečnom dôsledku za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval odvolací súd poukazy žalobcu v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

31. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vyslovil správny záver, že výzva ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a ani z dostupných údajov (ani zo znenia žaloby či iných vyjadrení žalobcu uskutočnených v konaní) nie je možné overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, preto s poukazom na uvedené skutočnosti je potrebné

výzvu obsahujúcu upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Právnym následkom neplatného zosplatenia úveru je nedôvodnosť nároku žalobcu.

32. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

33. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcu obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005).

34. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

35. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).